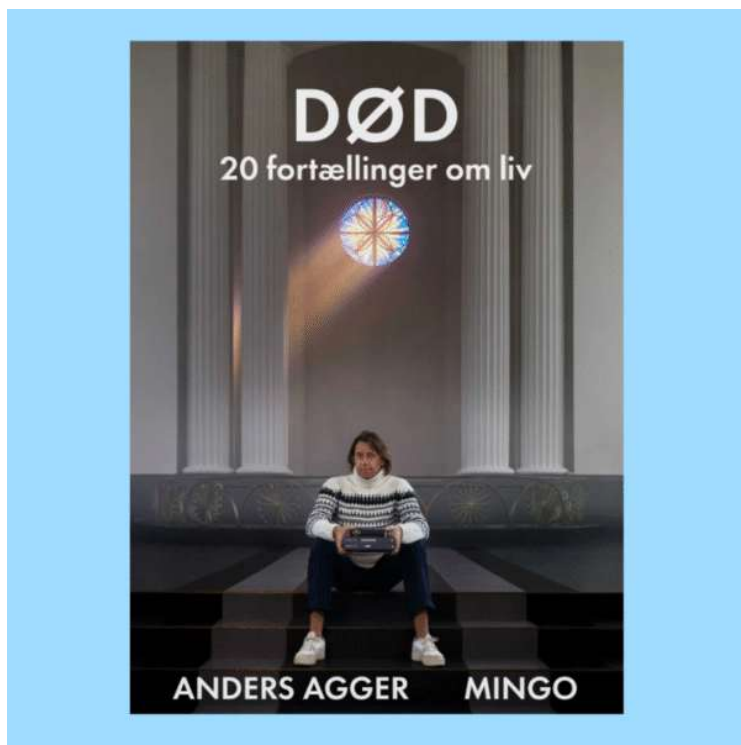

Død 20 Fortællinger om at leve!

04.10.2025

Anders Agger

Fotograf Mingo Nørager

Politikens Forlag 2025

285 sider, 239, 95 kr.

Af Britta Hørdam, Seniorforsker, Ph.d.

Forfatteren og fotografen til denne bog udgør tilsammen en enestående hybrid mellem det faglige og det folkelige liv i en meget sårbar periode for både fagfolk og menigmand.

Titlen "Død" er overskriften, og 20 fortællinger om at leve er næste fase, og endelig bliver vi introduceret til, at dette er en bog om døden, men den handler allermest om livet. Den gamle kliche om, at et foto kan sige mere end ord, den bortfalder i denne fantastiske bog, hvor ord og fotos på bedste empatiske vis er flettet ind i en helhed og smelter sammen som en unik hybrid.

Der fornemmes straks en helt særlig kemi mellem de to forfattere, hvilket hurtigt bliver klart også forgrener sig til de 20 fortællende deltagere, der inviterer os ind i deres liv – og for nogle snarlige død. Der er en mangfoldighed af skæbner indlejret hos disse

mennesker, der er fra by og land, i alle aldersgrupper, faggrupper, kendte og ukendte, men de er alle parate til at dele deres livshistorie med os.

Der er de yngste deltagere, der ved døden nærmer sig og skriver breve til deres børn, der kan følge dem i senere vigtige perioder i deres liv. En voksen datter, der må vide, hvilke kærester hendes mor har haft, inden hun blev gift og fik egen familie. En skuespillersøn, der selv er kendt og holder fast i en sølvbeslået stok, som er gået i arv gennem flere generationer, og som næsten magisk for ham er bindeleddet og giver mening mellem generationerne.

En ung pige, der tilfældigvis var i Fields Centret under et skyderi, hvor hun selv blev ramt, kommer på traumecenter og overlever. Hendes refleksioner er bevægende. En jægersoldat, der er tæt på døden dagligt, og mange flere midt i mellem, der på forskellig vis nærmer sig livets slutning. Aggers forældre nær de 90 år, der har haft et langt liv sammen og tre børn, som de har skrevet et brev til, og det ligger klar i skrivebordsskuffen til efterkommerne – nok med en plan om deres posthume fase.

Bogen er en must-read – med et budskab om, at få nu talt sammen og spurgt ind til, hvad den enkelt finder nødvendigt, mens man har hinanden. Det er smerteligt at åbne for alle familiære hemmeligheder, når der ikke er flere at spørge. Vi må alle øve os, selvom det kan være svært! Denne bog skriver sig ind i en trend, der opfordrer til at få talt sammen om livet, familien, komme tæt på hinanden, undgå tabuer og omskrivninger af virkeligheden.

Kapitlerne er mellem bare to og tyve sider, men jeg kan forsikre læserne om, at alle beretninger uanset længe står lige stærkt i ens bevidsthed efter læsningen. Jeg kan opfordre til, at bogen bruges både individuelt og som fælleslæsning i grupper, familier og i dagligdagen.